

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1660/2024
12.12.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлана Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Гордане Којић и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Машом Денић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела примање мита из члана 367. став 2. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Растка Ружића, поднетом против правноснажних решења Вишег јавног тужилаштва у Новом Саду Ктр 1336/24 од 30.09.2024. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж2 1906/24 од 23.10.2024. године, у седници већа одржаној дана 12.12.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Растка Ружића, поднет против правноснажних решења Вишег јавног тужилаштва у Новом Саду Ктр 1336/24 од 30.09.2024. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж2 1906/24 од 23.10.2024. године.

Образложење

Решењем Вишег јавног тужилаштва у Новом Саду Ктр 1336/24 од 30.09.2024. године одбачен је као недозвољен захтев за изузеће јавног тужиоца др Николе Вуковића од поступања у предмету Вишег суда у Новом Саду, Посебно одељење за сузбијање корупције КПо4 4/23, поднет дана 25.09.2024. године, од стране браниоца окривљеног АА, адвоката Растка Ружића.

Решењем Апелационог суда у Новом Саду Кж2 1906/24 од 23.10.2024. године одбачена је као недозвољена жалба браниоца окривљеног АА, изјављена против решења Вишег јавног тужилаштва у Новом Саду Ктр 1336/24 од 30.09.2024. године.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Растко Ружић, поднео је захтев за заштиту законитости против правноснажних решења, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП у вези члана 74. ЗКП и члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП, без предлога одлуке, уз захтев да му се накнаде трошкова поступка поводом поднетог захтева за заштиту законитости.

Врховни суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредбе члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен из следећих разлога:

Одредбом члана 482. став 1. ЗКП прописано је да против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда или због повреде одредаба поступка који је претходио њеном доношењу, овлашћено лице може поднети захтев за заштиту законитости под условима прописаним у том закону.

Из цитиране законске одредбе јасно произлази да се захтев за заштиту законитости може поднети само против правноснажне одлуке суда, односно јавног тужиоца.

Решења којим је Више јавно тужилаштво у Новом Саду одбацило захтев за изузеће јавног тужиоца, а другостепени орган поступка – Апелациони суд у Новом Саду одбацио жалбу на наведено решење, која и није била дозвољена у смислу члана 41. став 7. ЗКП, не представљају правноснажне одлуке против којих се, у смислу члана 482. ЗКП, може поднети захтев за заштиту законитости. У конкретном случају, наведена решења иако формално правноснажна (против тих решења се не може изјавити жалба), нису решења којим је окончан кривични поступак, који је у току и која се могу побијати само жалбом на пресуду.

Како у конкретном случају наведене одлуке против којих је поднет захтев за заштиту законитости, нису правноснажне судске одлуке у смислу одредбе члана 482. став 1. ЗКП, то је Врховни суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног одбацио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни суд је, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 482. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци решења.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић